

er en Borgervæbning, men jeg har rigtignok bagefter hørt, at den skal være eller blive ganske militær. Det gør mig ondt at høre, for jo mere Militær, der kommer paa Bornholm, desto mere Fare medfører det for Øen. Jeg kan ikke forstaa, at nogen kan falde paa at lade Bornholm være under militær Besætning. Det er noget, der kun kan være til Skade for Bornholm. Der er jo ikke Tale om, at denne Besætning vil kunne forsvare Bornholm, men lige saa snart, som der kommer noget paa Færde, vil en krigsførende Magt blive nødt til at besætte Bornholm og besætte den som en Fæstning eller som et militært besat Land. At dette ikke er til Fordel for Bornholm, synes jeg er tydeligt, og at det heller ikke er til Fordel for Danmark, synes jeg ogsaa er tydeligt. Vi have gjort Indstilling om, at 65,000 Kr. skulde kunne spares — det er det, der er bevilget til Bornholms Væbning —, men det er ikke, fordi vi troede, at hele dette Beløb kunde spares. Vi ere os vel bevidst, at noget af Beløbet maa trækkes fra, idet der paa anden Maade maa sørges for Midler til Bornholmernes Krigstjeneste.

Der er ogsaa vedrørende de militære Bevillinger kommet et andet Punkt frem, som gør mig noget tvivlraadig. Kommissionen har selvfølgelig i sine Besparelser søgt at iagttage en vis Ligelighed; naar f. Eks. en Bevilling paa det og det Budget skulde slettes, skulde man saa vidt muligt slette alle de dermed ensartede Bevillinger paa de andre Budgetter. Men ved Regeringens Forslag er der nu, forekommer det mig, paa et Punkt, som jeg tillægger ikke ringe Vægt, fremkommet Uensartethed; det er ved Tilskuddene til militære Foreninger, idet Officersforeningen her i København og Underofficersforeningerne ikke just i Odense og Aarhus — der have de faaet Afslag —, men her i København beholde det hele, og ligeledes skulde de militære Foreninger i Søværnet efter Regeringens Forslag vel have Nedsættelser, men beholde dog en Del. Men ifald det skal være saaledes, begynder jeg at tvivle om, at det gaar an at slette Bidragene til lignende Foreninger i Told-, Post- og vistnok ogsaa Jernbaneetaterne. Jeg henstiller blot dette Punkt for at gøre opmærksom paa, at man derved bryder en Tanke i Kommissionsforslagene, nemlig den, at skal der skæres, skal det af Retfærdighedshensyn være ligeligt.

Finanslovbehandlingen er her hos os meget vidtspævendende, man taler egentlig om alt muligt. Derfor retter jeg aldeles ikke

nogen Bebrejdelse mod det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), naar han fremdrog og oplæste nogle gamle Udtalelser, jeg er fremkommen med som Udenrigsminister vistnok i 1902 eller 1903, men jeg vil blot bemærke, at jeg ganske staaer ved disse Udtalelser, saa jeg kan takke for den Ære, det er, at de ere blevne læste op. Jeg staaer ved dem paa ethvert Punkt, men jeg maa rigtignok bemærke, at deraf følger ikke, at jeg anser den nuværende Forsvarsordning for god, heller ikke, at jeg anser den for egnet til at hævde vor Neutralitet, og ikke heller, at jeg ikke tror, at man kunde faa noget, som var bedre, billigere.

Jeg bemærkede før, at Regeringen kunde have Synspunkter, som Kommissionen ikke havde Kompetence eller i alt Fald ikke Lejlighed til at gøre gældende, og at dette bevirker nogen Forskel. Men der er ogsaa et andet Forhold at pege paa, nemlig det, at skønt der ikke er gaaet saa lang Tid, siden Kommissionen afgav sin Indstilling — det var i Maj —, forandre Forholdene sig meget hurtigt. Der var f. Eks. en Tanke, der meget hyppigt kom frem, naar vi talte om Statens Embeds- og Bestillingsmænd, nemlig den, at da de for nylig havde faaet gode Lønningstillæg, var der ingen Grund til at holde Haanden over de smaa Behageligheder, som de havde tidligere, da de vare daarlignere lønnede. Denne Betragtning er nu bleven betydelig svækket siden den Tid, da vi sad i Kommissionen, paa Grund af den indtrædende Dyrtid, som i alt Fald jeg ikke kunde forudse, jeg ved ikke, om andre kunde, men der var i alt Fald ikke Tale om den den Gang.

Naar man nu spørger, hvilke af Kommissionens Forslag Regeringen egentlig har fulgt, vil jeg indrømme, at der var noget berettiget i den Udtalelse, vi have hørt af et æret Medlem her eller maaske af flere, at det var meget vanskeligt at se. Det har ogsaa været vanskeligt for mig, og jeg maa tilstaa, at jeg sagde til sidst Pas, men denne Vanskelighed vil nu blive afhjulpen derved, at Kommissionen har ladet sin Sekretær udarbejde en Oversigt derover. Denne Oversigt er desværre paa Grund af indtrufne Omstændigheder ikke bleven færdig, saaledes at man kunde faa den i Dag, hvad jeg havde tænkt; men det er blevet mig forsikret, at den vil blive omdelt i Morgen. Det bliver en Oversigt, hvoraf man kan se, i hvilket Omfang de af Kommissionen paa Side 40 i dens Betænkning angivne Besparelser